

הדליריום הינו מצב שכיח במיוחד בקרב האוכלוסיה המבוגרת המאושפזת במוסדות רפואיים ויכול להאט את תהליך הריפוי והשיקום ולכן דורש טיפול מיידי .

בין תפקידיו של הצוות המטפל הוא זיהוי גורמים הפיכים לדליריום כגון כאבים, עצירות, אצירת שתן או טיפול תרופתי לא הולם .

בני משפחה ומטפלים יכולים למלא תפקיד חשוב בטיפול בבן משפחה עם דליריום - בעיקר במילוי חסכים חושיים (כגון הבאת משקפיים או מכשירי שמיעה של המטופל) ניווד מוקדם ורה - אוריינטציה של המטופל למקום ולסיטואציה מספר פעמים ביום.

הטיפול בדליריום הוא עבודת צוות שלנו עם משפחות החולים- בתור צוות רפואי וסיעודי אנחנו מטפלים בגורמים ההפיכים לדליריום, והמשפחות עוזרות בטיפול הסביבתי. טיפול זה הוכח כיעיל יותר מכל טיפול תרופתי לדליריום שניתן לעיתים על ידי צוות רפואי."

רלי, שבת משפחתה אושפזה במחלקה פנימית גריאטרית וסבלה מדליריום, מספרת: "זה מאד מטלטל כי זה מצב שבו אנחנו רואים את היקרה לנו, את בת המשפחה שלנו, מאבדת קשר למציאות, ואנחנו לא יודעים מה לעשות ואיך זה קרה .

מה שהיה הכי חשוב בעינינו זה להיות שם לידה, שתהיה מוקפת באנשים הקרובים שהיא מכירה היטב. אנחנו מקפידים להחזיק לה את היד, ללטף להרגיע ולהזכיר לה כל הזמן איפה היא נמצאת. אנחנו משמיעים לה מוזיקה מרגיעה כדי לתת למוח מנוחה. נתנו לה מרחב עם פרטיות, וראינו שככל שהיו פחות הפרעות מבחוץ זה נתן לה יותר רוגע. גם שיתוף הפעולה של המשפחה עם הצוות הרפואי המטפל הוא חשוב כיוון שהתהליך הוא משותף."

לרגל יום המודעות, רלי מבקשת מכל מי שמכיר אדם שלוקה בדליריום:

"צריך להיות סובלניים, להבין שזה מצב קשה שכל המשפחה מתמודדת איתו, לא פשוט לראות את היקרים לנו במצב קוגניטיבי כל כך שונה ממה שאנחנו מכירים. חבקו אותם, תנו להם תחושה של סביבה מוכרת".